

Nú noyðist hann at gevast við slóðbrótandi royndum:

Bumbaður fleiri ár aftur í tíðina

Viberg Sørensen á Tvøroyri noyðist nú at gevast við slóðbrótandi fiskiskapi sínum og fer at selja skipið. Alt tos um at meirvirka fisk í Føroyum er tað bera orðaskvaldur, sigur hann

ÁKI BERTHOLDSEN

– Hetta var eitt ógilt kast fyrri okkum. Men tað gerst ikki við. Nú er at vita, hvat morgindagurin hevur at bjóða.

Viberg Sørensen, skipari á Tvøroyri er ikki beiskur. Men hann kundi havt allar góðar grundir til at verið tað.

Tí nú noyðast hann at á-sanna, at ein stórir partur av tí slóðbrótandi arbeiði hann fór undir innan fiskivinnuna, er fultkomiliga miseyðnað og at hann má gevast.

Og tað, sum uppaftur verri er: Hann noyðist at selja skipið.

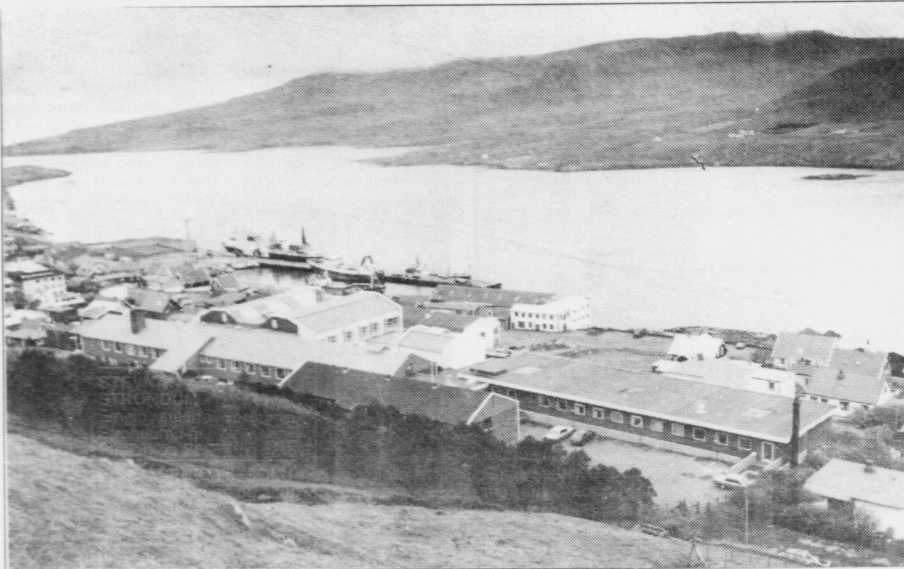
Bara hálvur sannleikin
Tað var fyrri nøkrum árum síðani, at Viberg Sørensen tók tey væltugdu orðini í fullum álvara um, at vit eiga at gera meiri við at virka fiskin í landinum.

Tí fór hann undir at rigga Suðurvarða til at fiska svartkalva og at viðgera og roykja hann umborð.

Men at siga, at hetta tiltakið miseyðnaðist, er bara hálvur sannleikin.

Tí viðgerðin umborð gekk av tí allarbesta.

– Vit komu til lands við

–Nú er onki at gera uttan at selja Suðurvarða. Viberg Sørensen noyðist ógvuliga vónbrotin at ásanna, at tað slóðbrótandi virksemið, hann fór undir, er fultkomiliga miseyðnað. Men tað er bara hálvur sannleikin. Tí Viberg klárði sín part av uppgávuni til fulnar. Tað vóru onnur, sum ikki megnaðu at liva upp til tað, tey høvdu sagt.

eini fiskavøru, sum øll vóru samd um, var fyrstafløks.

– Tað var okkara partur av uppgávuni og tað klárðu vit til fulnar sigur Viberg Sørensen.

– Men tað ófatiliga hendi, at hóast vørn var fyrstafløks, bar ikki til at selja hana.

Hann sigur, at áðrenn teir fóru undir hetta tiltakið, kannaði hann møguleikarnar, og tað hann fekk at vita fleiri staðni frá, var, at tað fóru ikki at standast trupulleikar av at selja vørna.

Tvørturímóti skuldi hetta akkurát vera tað rætta.

– Annars fóru vit sjálvandi ikki í holt við tað.

– Men tað skuldi ganga øðrvísi.

– Tí hóast fleiri seljarar hava roynt seg, bara tað altso ikki til at sleppa av við vørna, sigur.

Av tí sama verður neyðugt hjá teimum at selja Suðurvarða. Avtala er so gott sum gjord við Grønendingar um at keypa skipið.

Hann selur Suðurvarða, tí hann er tað dýrara skipið.

– Hetta var eitt stórt bakkast fyrri okkum, tað skerst ikki burtur. Nú eru vit bumbaðir fleiri ár aftur í tíðina.

– Vit eru ennát langt aftanfyrri har, vit byrjaðu, tí henda royndin hevur kostað okkum eina rúgvu av pengum.

– Men tað ringasta er ikki at missa pengarnar.

– Tað ringasta er at missa álitid á, at tað ber til at virka fisk í Føroyum, leggur hann afturat.

Viberg Sørensen sigur, at nú Suðurvarði verður seldur, fara teir at gera Anitu út til aftur at fiska svartkalva við.

Hann roknaðir við at fara fyrsta túrin í komandi viku. Hann leggur ikki í at tosa um, hvussu nógvur pengar, hetta hevur kostað honum.

– Men høvdu vit fingur veruliga gongd á, høvdu vit havt eina 16-18 arbeiðs-pláss, sigur hann.

Hann sigur, at hóast hann er sera harmur um tað, sum er hent, er hann ikki beiskur.

– Tað fái eg ikki brúkt til nakað.

– Nú er at lata tað farna vera farið og at lita fram eftir at vita, hvat morgindagurin hevur at bjóða okkum.

Og hann hevur ikki heilt avskrivað allar møguleikar at royna okkurt annað.

Men hann viðgongur, at tann, sum skal undir nakað nýtt í Føroyum, krevur at hava stórt dírvi.

Pengarnar í landinum
Reiðarin og skiparin á Suðurvarða sigur, at teir fóru undir hesa royndina at roykja svartkalvan umborð tí at teir hildu at tað var skeiðt av føroyingum at útflýta rávøru til aðrar at gera burturúr.

– Fyrr fiskaðu vit svartkalva og sendi hann óvirka-

ðan niður til Týsklands at verða virkaðan og royktan.

– Tað hildu vit verða skeiðt. Vit hildu, at vit skuldu royna at lyfta okkum uppum hetta at hava sama støði sum menningarlondini við at vera rávøru-útflýtarar.

– Tí fóru vit undir at virka og roykja fiskin umborð, eftir at hava kannað møguleikarnar og fingið at vita, at tað var ongin trupulleik iat sleppa av við vørna.

– Tað, vit fingið at vita, var at tað skuldi als einki verið í vegin fyrri at fingið tvær ferðir so nógv fyrri fiskin, enn vit høvdu fingið við at avreitt hann óvirkaðan.

– Tað var hesa virðisøkingingina, vit hildu, átti at komu okkum til góðar, heldur enn týskarum.

Hann sigur, at táð tað verður hugsað um dygdina á fiskinum, skuldi einki verið meiri sjálvsagt, enn at hann bleiv viðgjordur umborð, púra fiskur, tí tað skuldi hann verið fyrstafløks - og tað var hann eisini.

– Men nú noyðast vit so aftur til tað gamla.

– Nú fara vit aftur at fiska svartkalva, kryvja og frýsta hann, og avreiða hann fleiri dagar gamlan á eitt flakavirki, sum sendir hann víðari til Týsklands at roykja, uppaftur fleiri dagar eldri.

Og niðurstøðan hjá Viberg Sørensen aftaná hetta ævintýrið er stutt og greið:

– Alt tos um at meirvirka fisk í Føroyum er tað bera orðaskvaldur.

– Vit klekja 70 handils-skúlanamningar um árið, hvørs „spesiali“ skuldi verið keypt og seld. Men kortini mugu vit so ásanna, at tað ber so ikki til at selja eina fyrstafløks fiskavøru.

Og Suðurvarði? - ja hann ætla grønendingar at fiska svartkalva við, sum skal virkast umborð....

Norðurlendingar hittast í Ålborg

Í sambandi við, at Husets Sct. Jørgensgaard í Ålborg hevur 20 ár á baki verður skipað fyri ymsum tiltøkum í døgunum 17–23. mai

TURIÐ KJØLBRO

Í morgin letur norsk konsulin í Ålborg, Jens Chr. Schmidt upp tvær listaframsýningar, sum fara at sýna fram norðurlendska list. Tað er í sambandi við, at Huset Sct. Jørgensgaard í Ålborg hevur 20 ár á baki.

Framsýningarnar vera á Galleri Inuit í Lade-gårdsgade og Husets Galleri í Hasserisgade. Føroyingar taka lut á báðum framsýningum. Á Galleri Inuit fara Amariel Nordøy og Eyðun av Reyni at sýna

fram málningar og á Husets Galleri fer Øssur Mohr at sýna fram.

Á framsýningunum eru verk eftir listafólk úr øllum Norðurlondum. Á Galleri Inuit luttaka úr Grønlandi Lars Møller, Julie Edel Berthelsen og Karl P. Andersen við málningum, og úr Noregi Alfred Vaagsvold og Lars-Erik Karlsen við myndahøggi og litgrafikki. Á Husets Galleri luttaka úr Íslandi Svanur Sigurgisla-son og Gudrun Jonsdóttir við málningum og grafikki, úr Svøríki Gunilla Rosen-

berg við vatnlitsmyndum, úr Grønlandi Christian Ros-ing við málningum og úr Noregi Lajla Eskedal og Liv Nesheim við málningum og glasi.

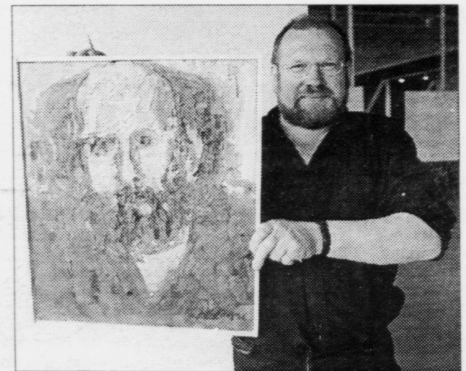
Føroyskur tónleikur

Av øðrum tiltøkum í sambandi við 20 ára hátíðarhaldið eru konsertir av alskyns slagi, listahandverksmarknaðir, fítbóltsdystir og nógv annað. Týskvöldið tekur eitt føroyskt sangkór lut í Norðurlenska kórkvöldinum í Husets gárd undir leiðslu av Hans Oliv-

Føroyar verða umboðarar á hátíðarhaldinum í Ålborg av Amariel Nordøy, Eyðun av Reyni og Øssur Mohr á tveimum framsýningum, umframt tónleiki og kórsangi frá ávíkavist Mariu Guttesen og einum kóri undir leiðslu av Hans Oliver í Hoyvík

er. Hóskvöldið verður høvi at hoyra Mariu Guttesen við svingandi rocki og bleytum balladum. At hjálpa sær hevur Maria Thomas Riel á keyboard, Sune Thorbjørnson á guitar, Idu Nielsen á bassi og Rógva á Rógva á trummum. Samanumtikið eitt føroyskt/árhúsianskt orkestur vit vaggandi originalum samúðartónleiki.

Hvønn dag verður høvi at royna mat úr teim ymsu Norðurlondum á Husets Café. Á føroysku mat-skránni stendur fiskafrika-

dellur eftir tradisjonellari føroyskari uppskrift.

Hátíðarhaldið byrjar í morgin, sum er norskur tjóddagur og tað setir sín serliga dám á Norsk Forening og Norsk Studenter Forening skipa fyri felags borðhaldi á Slotshotelli-

num. Gingið verður skráð-gongu við rungandi norskum tónleiki og okkurt stuttligt verða at siggja og hoyra í Jomfru Ane Gade seinni um kvöldið. Norsk Forening skipar fyri veitsludøg-verða í Husets Café fyri innbodnum í annaðkvöld.